

Túléli-e a Nyugat a jöv?jét?

2018 október 20. Flag

Szöveg méret

90
Mentés

- 0

Értékelés kiválasztása Még nincs értékelve

Mérték

Vajon hogy néz ki a közeljöv?nk?
Samuel Huntington világhír? könyve, az 1996-os A civilizációk összecsapása és a világrend átalakulása cím? kötete szerint a f?bb kultúrkörök, azaz a Nyugat, az ortodox kelet, a Távol-Kelet, Latin-Amerika, Fekete-Afrika, az iszlám, valamint a hindu világ küzdelme határozza majd meg.
George Friedman hasonló módon, néhány meghatározó nagy- és középhatalom akár fegyveres konfliktusba is torkolló szembenállását vizionálja a Következ? 100 év cím?, helyenként sci-fibe hajló m?vében.

Valószín?leg a liberálisok is olvasták mindkettejüket, és köztük is van, aki látja a valóságot (például Soros György). A nyugati zsidó-keresztény kultúra területileg és lélekszámát tekintve sem domináns, a fehér ember pedig jelent?s kisebbségben van.

Korábbi el?nye még tart, de több riválisis felemelked?ben van, els?sorban a Távol-Kelet és annak meghatározó állama, Kína. Bels? problémák is feszítik a Nyugatot.

A riválisis kultúrkörökb?l hosszú ideje jelent?s bevándorlás zajlik. A Római Birodalméhoz hasonló jóléti válság is gyötri; egyre kevesebb er?feszítésre hajlandó (akár munka, akár gyermekvállalás terén), a gondtalan élet pedig egyre több devianciához, aberrációhoz vezet.

A gyengül? társadalmi immunitáson túl a Nyugat egy része a világ problémáiért önmagát okolja, ami az önostorozás mellett önfelmentés is, amiért nem védekezik az egyre er?söd? küls? nyomással (migráció) szemben, tovább er?sítve a narratívát, hogy más kultúrák térhódítása a Nyugat rovására igenis elkerülhetetlen, s?t szükségszer? és megérdemelt.

A liberális válasz: ha már így van, álljunk az élére. Ezzel elkerülhet? a háború, és ugyan sem az országok, sem a civilizáció szintjén nem sok marad a Nyugatból, de az egyes individuumok valamilyen formában, keveredve-színesedve megmaradnak, és minden szép lesz. Kellemes, utópisztikus elképzelés, de sajnos nem m?ködik.

Össztársadalmi szinten nem kompatibilisek egymással az eltér? kultúrák, civilizációk.

Van egy kevésbé hangoztatott eleme is a szivárványos multikulti jöv?r?l szóló liberális elképzeléseknek: a még fennálló technikai el?nyét kihasználva az elit hozzon olyan döntéseket, amelyek a változó, Kína és az iszlám által dominált világrendben is biztosítják saját hatalmi túlélését, vezet? gazdasági szerepét.

A Google minap nyilvánosságra került bels? iránymutatásai is ezt támasztják alá: a cenzúra folyamatos er?sítésével egyre inkább megfelelnek az autoriter politikai berendezkedés? államoknak, így ott sem lesz szükség velük szemben új, drága rendszereket kiépíteni, de attól sem kell tartani, hogy rajtuk keresztül mindenféle szabad vélemények „zavarnák” meg az embereket.

Igazi win-win: a Google adja a technikai hátteret sok pénzért, a rezsimek pedig stabilizálják politikai hatalmukat. Ugyanerre utazik a Facebook is. A dolog rémiszt? álságossága ugyanakkor, hogy mindezt a szabadság, a tolerancia nevében teszik, ?k vádolnak autoriterséggel olyan politikai vezet?ket, akik nem fogadják el az általuk is propagált új világrendet.

A szabadsággal szembeni durva támadásnak állítják be, ha ?ket bárki is szabályozni akarja, a törvények betartására, adók fizetésére kötelezi. A dolog roppant egyszer?: csúnya, rossz a cenzúra, pfuj, kivéve, ha mi magunk csináljuk, a saját elképzeléseink szerint. Akkor szükséges és jó.

Adva van tehát egy új világrend, ami felé robogunk, és ami sokáig elkerülhetetlennek t?nt. Lélekszámát, erejét tekintve két kultúrkör van ma nagy lendületben: Kína vezetésével a (konfuciánus) távol-keleti, valamint az iszlám, ahol egyel?re a vezet? szerepért harc dúl, els?sorban a síita Irán és a szunnita Szaúd-Arábia között.

(Vajon bele akar-e majd szólni a világ legnagyobb muszlim lakosságú, de szinte egyedüliként nem saríát, hanem világi törvénykezést alkalmazó állama, Indonézia?) A világ jöv?jét középtávon, némi leegyszer?sítéssel Kína és az iszlám világ harca dönti el.

A harmadik nagy ázsiai civilizáció, a hindu lélekszáma hasonló ugyan, de gazdasági ereje jóval elmarad. (Igaz, Narendra Modi miniszterelnök vezetésével jelent?s modernizáció zajlik Indiában, de a történelem azt mutatja, hogy amint India túl er?s kezdett lenni, a megfelel? muszlim merényl? hamar végzett a regnáló miniszterelnökkel.)

A hindu vallás az iszlámmal ellentétben nem agresszív és terjeszked?, a konfuciánus mentalitással ellentétben pedig állandó tevékenykedés helyett inkább a nyugalmat, a befelé fordulást, az elfogadást tartja erénynek.

Még inkább ilyen a negyedik ázsiai kultúrkör, a jóval kisebb, de jelent?s spirituális hatású buddhista világ. Ennek ráadásul vezet? állama sincs: Tibetet Kína vasmarokkal tartja, Thaiföld és Mianmar egyike sem elég nagy.

Tanulságos, hogy a valós helyzetet nem ismer?, korábban buddhistarajongó nemzetközi közvéleményt milyen sikeresen fordította a rohingyák kapcsán a buddhista Mianmar és korábbi Nobel-békedíjas vezet?je, Aun Szan Szu Kji ellen a nemzetközi iszlám lobbi. Ez is egyfajta jelzés, hogy kikkel mennyire kell a jöv?ben számolni a világpolitikában.

Kína és az iszlám harca már most intenzíven zajlik, még ha itthon kevéssé is üti át az ingerküszöböt. Az iszlám „keleti frontja” a tízmilliós nagyságrend? ujgur kisebbség Kínában.

Afrikában pedig az er?teljes kínai gazdasági terjeszkedéssel szemben zajlik egy masszív iszlám vallási térhódítás. Az afrikai kultúrkör (és ebbe beletartoznak az Afrikán kívül, els?sorban Amerikában él? afrikai gyöker?ek is) egyetlen valódi szövetségese a Nyugat, a fehér ember. És ezt hasznos lenne felismerni. Kultúrájuk nem képvisel sem az iszlám, sem Kína számára értéket, érdekérvényesít? képességük nincs ezekkel szemben.

A sokszor z?rös, de jelent?s múltra visszatekint? együttélés során kialakult valamiféle szimbiózisnak köszönhet?en kizárólag a Nyugat még meglév? ereje lehet képes ?ket is „átmenteni”, megóvni a másik kett? elsöpr? lendületét?l.

Az iszlám és Kína küzdelmében nyilván Kína fog gy?zni, nemcsak lélekszáma, hanem technikai fejlettsége, szervezettsége, rugalmassága miatt is, szemben az iszlám merev doktrínerségével. Mit tehet a keresztény Nyugat? (A mára kialakult helyzetben nyugodtan ide sorolhatjuk az orosz dominanciájú ortodox és a latin-amerikai civilizációt, ahogy Huntington is teszi.)

A liberálisoknak igazuk van: az irány elkerülhetetlen, és csak a meglév? technológiai el?nyt kihasználva rúghatunk labdába. Azonban a jóemberkedés (alanyi jogon jár a jólét, mi voltunk a gaz gyarmatosítók stb.) és az elit hatalmának meg?rzése mellett elképzelt megvalósítás, a „nyílt társadalom”, a totális keveredés egyértelm?en a zsidó-keresztény kultúra felszámolódásával járna. Ami persze a liberálisokat nem is különösebben zavarja, ha egyéni túlélésük és jólétük továbbra is biztosított.

Mit kínál ezzel szemben a konzervatív oldal? Nagyjából csak „vért, verítéket és könnyeket”, hogy Winston Churchillt idézzük. Utópiák helyett a súlyos valóságot. El?ször is kerítést, falakat. Nem szépek, de szükségesek: nemcsak nemzeti, de civilizációs határokat is védenek. Ahogy például Izraelben. Európának (de még a geopolitikailag szerencsésebb Egyesült Államoknak és Ausztráliának is) falakkal, tengeri blokáddal, minden eszközzel meg kell védenie területét és vívmányait.

Ha nem teszi, fölösleges bármir?l is elmélkedni, ötven éven belül vége. Persze a határok sem tarthatók örökké – át lehet repülni ?ket stb. –, de a technológiai el?ny most még számottev?. Eközben, és ez nagyon fontos, a már a határokon belül lév?kre igenis vasakarattal rá kell er?ltetni alapvet? normáinkat, törvényeinket, értékeinket, a szabadság tiszteletét.

És ez a vallásban is csak részleges toleranciát jelenthet. Az iszlám törvényei ugyanis egyszer?en összeegyeztethetetlenek a Nyugat gondolkodásmódjával. A „falon” kívül lév?kkel pedig meg kell értetni, hogy ha be akarnak jönni, alkalmazkodniuk kell, de otthon maradva is részesülhetnek a vívmányainkból, az ? életük is lehet jobb.

De bátran ki kell mondani, hogy ezzel nekik dolguk van. Véget kell vetni a „minden kultúra egyenl?” cím? handabandának. Nemcsak technológiát, egészségügyet kell a fejl?d? világba vinni, hanem társadalomszervez? elveket, kulturális mintákat is. Nagyon nehéz feladat, ahogy Churchillé is anno…

Mindig a nagyformátumú politikusok írják a történelmet, ami ugyanakkor ki is „termeli” ?ket. Adolf Hitlerrel szemben Winston Churchillt, a hidegháború vége pedig Ronald Reagant és Mihail Gorbacsovot.

A mai problémákra is „gondoskodott” olyanokról, akik igyekeznek megoldani azokat. Donald Trump, Orbán Viktor, Matteo Salvini, Geert Wilders és a többiek jelent?sen különböznek, de mindannyian megálljt parancsolnak a nyugati világ öngyilkosságának; a nihilista, sokszor kifejezetten ?rült, önpusztító bels? tendenciáiknak és a küls? nyomással szembeni tehetetlenségnek vagy tudatos önfeladásnak. Nem tökéletesek, ahogy mások sem azok.

De túlzás nélkül a mai kor h?sei ?k, és a legkevésbé sem autoriter diktátorok. Épp ?k azok, akik szeretnék meg?rizni a kivívott szabadságjogainkat, szemben a nyíltan autoriter er?kkel (Kína, iszlám) és a sunyi, lopakodó, de hasonlóan autoriter tech-cégekkel, az ? orwelli világukkal szemben is.

A Nyugatnak tehát egyetlen esélye van: kulturális önazonosságát és technikai fölényét meg?rizve, szellemi erejét okosan használva meghatározónak maradni néhány kulcsfontosságú területen (energia, technológia stb.), hogy a két másik szerepl?nek feltétlenül szüksége legyen ránk.

Egyik mellett sem elkötelez?dve, mindkett?vel üzletelve, továbbra is el?nyös alkupozícióban, talpon maradni addig, amíg az ?rkutatás el nem jut arra a szintre, hogy valóban birtokba tudunk venni más bolygókat, és a civilizációk versengése egy teljesen új dimenzióba nem kerül. Ez valószín?leg 100-200 év, eddig kell a fehér embernek kihúznia. Nem lesz könny?.

Jeszenszky Zsolt

A szerz? a Karc FM szerkeszt?-m?sorvezet?je

www.magyaridok.hu

Tisztelt olvasók!
Legyenek olyan kedvesek és támogassák "lájkukkal" a **Flag Polgári Magazin** Twitter oldalát a következ? címen: https://twitter.com/syracuse73. illetve a Facebook oldalát pedig az alábbi címen: https://www.facebook.com/flagmagazin
- Minden "lájk számít, segíti a magazin m?ködését!

Köszönettel és barátsággal!

www.flagmagazin.hu

Ajánló